ѹткѫрдит (I. Bogdan, *Relaţii*, 179), тѫмнинѹ (I. Bogdan, *Relaţii*, 201), почѫтет (Panaitescu, 32). Този процес е по-чест във Влахия, рядък в Молдова и съвършено отсъствува в Трансилвания.

Рефлексът ѫ>оу се среща обобщен в грамотите от Трансилвания и е твърде чест в Молдова.

Например: къ истиноу (*Oct.* 10) моужоу (*Antol.* 263), кѣрою (*Oct.* 75), зоубом (*Oct.* 75 v), пѹт (Tocilescu, 469), сѹ дал у рѹкѹ (Tocilescu, 462), за скою пагѹкѹ, работѹ (Tocilescu, 462), преже сию креме (Tocilescu, 465), соудци (I. Bogdan, 30) кѹдет (Costăchescu, II, 443), сѹдѣт (I. Bogdan, I, 29). В Молдова този рефлекс е толкова чест, че началната формула на грамотите почти винаги гласи милостию божию, вместо милостиѭ божиѭ. Подобно предаване на голямата носовка понякога срещаме и в грамотите от Влахия. Например: кѹди (Panaitescu, 46), сѹт (Panaitescu, 48), мѹдрость (Panaitescu, 99), кѹщи (Panaitescu, 102), рѹкѹ (Panaitescu, 116), сѹдец (Panaitescu, 125), пристѹпник (Panaitescu, 146), гледают (I. Bogdan, *Relaţii*, 224), рѹке (I. Bogdan, *Relaţii*, 164), сѹ (I. Bogdan, *Relaţii*, 167).

Наред със случаите на правилна употреба на носовите гласни и изчезването на назалността срещаме и смесена употреба на двете носовки. Например: некѣрѫюще (*Oct.* 90), гробѫ открътѫ сѫщѫ (*Oct.* 75), прѣмо дворѫ (*Antol.* 281), слѫжител твоеа (*Oct.* 73 v).

Малката носовка ѫ е в повечето случаи употребявана на старото ѝ място. Само рядко забелязваме загубване на назалния елемент. Това загубване става при следните условия в Молдова и Трансилвания:

1) след ѹ или палатални съгласни ѫ>а (ꙗ>ꙗ); чадах (I. Bogdan, I, 106), чадом (I. Bogdan, I, 310), предстоюще (*Oct.* 75), ѡт ꙗтробы (*Oct.* 73), ꙗзыки (*Oct.* 74), ꙗже (*Antol.* 262 вместо ꙗже), разоумѣша (*Min.* 6), прїаша (*Oct.* 13);

2) в други случаи имаме ѫ>е: клетва (I. Bogdan, *Relaţii*, 121), се крати, се е оустрашил (Tocilescu, 462), име (Tocilescu, 463) памет (*Apost.* 397), ечимен (Tocilescu, 470).

В езика на влахо-българските грамоти рефлексът ѫ>е е редовно явление, дори и след палатални съгласни напр. чедох (Panaitescu, 216), почекши (Panaitescu, 384), поставлѣт (ѣ има стойност на *е*) (Panaitescu, 384).

Той е характерен за развитието на българския език. Другият рефлекс на малката носовка (ѫ>а), срещан в книжовно славянския език в Молдова и Трансилвания, представя влияние на подобен процес в източнославянските езици.

Като резултат от загубата на назалния елемент, носовката разширява употребата си и често се явява на мястото на гласните. Например: кѫко (Panaitescu, 18), колѫре (Panaitescu, 52), крѫпост, кѣдѫли, тѫм, кидѫкши (I. Bogdan, 157) дѫтми (Costăchescu, I, 422), полѫны (Costăchscu, I, 365), мѫсто (Costăchescu, I,305), прѫдреченомоу (Costăchescu, II, 263), кѫка (Costăchescu, II, 132), челѫдю I. Bogdan, I, 91), дѫда (I. Bogdan, II, 118), дѫл (I. Bogdan, I, 374), братиѫмь (*Antol.* 262), морѫ (*Oct.* 74).

Както и в българския език където двете носови гласни достигат в определен момент до сближаване на гласежа си, и в езика на влашките грамоти срещаме типичното среднобългарско смесване на двете носовки, с по-честа употреба на ѫ, обусловена и от затвърдяването на съгласните.